

Књига пророка Данила – сто шездесет девети број

Разоткривање пророчких нити: разумевање симболике „тврђаве“ у Данилу

Jeff Pippenger
2024-03-31

Десети стих једанаесте главе Данила обједињује унутрашњу и спољашњу поруку речју „тврђава“. Веза коју успоставља са Исаијиним пророчанством о шездесет и пет година поистовећује „тврђаву“ спољашњег пророчанства са Русијом, као и унутрашњу „тврђаву“ храма који Христос подиже током исте историје. Спољашња тврђава, која се налази у тридесет првом стиху и означена је као „святилиште силе“, представља земаљског цара или царство. Унутрашња тврђава, односно унутрашње святилиште силе, јесте храм који Анђео Савеза подиже за четрдесет и шест година.

У Светињи над светињама тога храма (тврђаве), Бог седи на небеским местима.

У књизи пророка Данила две хебрејске речи обе су преведене као „святилиште“. Једна је „miqdash“, а друга „qodesh“. „Miqdash“ може означавати паганско святилиште, или Божје святилиште, или чак тврђаву. „Qodesh“ се у Библији употребљава искључиво за означавање Божјег святилишта. „Святилиште“ (miqdash) силе (тврђава), у тридесет првом стиху једанаестог поглавља Данилове књиге, преведено је као „святилиште силе“, а хебрејска реч која је ту преведена као святилиште јесте „miqdash“, која представља град Рим, симбол римске силе у историји и паганског и папског Рима. Данило је ове две хебрејске речи употребио на веома пажљив начин. У стиховима који представљају средишњи стуб адвентизма налазимо реч „святилиште“.

Тада чух једнога светог где говори; и други свети рече ономе светоме који говораше: Докле ће трајати виђење о свагдашњој жртви и о преступу опустошења, да се и светиња и војска предају да буду погажени? И рече ми: До две хиљаде и три стотине дана; тада ће се светиња очистити. Данило 8:13, 14.

Јеврејска реч преведена као „святилиште“ у оба стиха јесте „qodesh“ и употребљава се једино да означи Божје святилиште. У једанаестом стиху, који поистовећује пагански Рим, а нарочито храм Пантеона у граду Риму, налазимо реч „святилиште“, али је у том стиху то јеврејска реч „miqdash“.

Да, узвисио се чак до кнеза војске, и од њега би укинута свагдашња жртва, и место његове светиње беше оборено. Данило 8:11.

„Святилиште тврђаве“ у тридесет и првом стиху једанаесте главе Данила јесте хебрејска реч „miqdash“, и она се појављује у вези с хебрејском речју која је у седмом и десетом стиху једанаесте главе преведена као „тврђава“. У седмом стиху цар југа отишао је право у град

Рим и заробио цара севера, јер је ушао у његову тврђаву; али у десетом стиху цар севера иде само „до“ „тврђаве“, јер се зауставио на граничној линији свога царства и Египта. Управо је следећи стих требало да се позабави границом код Рафије. „Светилиште тврђаве“ у тридесет и првом стиху јесте „miqdash“ те „тврђаве“.

Битка на граници у Рафији представља праслику битке на граници у Украјини. Та пророчка историја препознаје се разумевањем да је „глава“ царство или цар; она је тврђава његове силе, али се пророштво обраћа и унутрашњој и спољашњој истини. „Светилиште силе“ за спољашњу линију представљено је светилиштем „miqdash“, а светилиште силе за унутрашњу линију представљено је светилиштем „qodesh“.

1844. до 1863. године представља низ пророчке историје који илуструје печатење сто четрдесет и четири хиљаде. Две хиљаде петсто двадесет година расејавања против северног царства окончале су се 1798. године, а та иста линија од две хиљаде петсто двадесет година против јужног царства окончала се 1844. године. Те две линије представљају нижу природу човечанства и вишу природу човечанства. Нижа природа, коју представља северно царство, јесте тело, а виша природа јесте глава. Глава је престоница царства, и она је цар. За ову илустрацију Христос је изабрао Јуду, јужно царство, да тамо постави Своје име, а престони град је Јерусалим. Јерусалим је место где се налази право светилиште силе, а у том светилишту налази се престопа одаја за цара, који је глава.

„Седам времена“ из Левитске двадесет и шесте била је коначна запечаћујућа истина 1856. године, намењена да оснажи заставу како би довршила дело. Од 1844. до 1863. године, Христос је намеравао да сједини Своје Божанство са човечанством за вечност, али се човечанство побунило.

Он у то време није био у стању да преобрази нижу природу човека, јер се то збива о Његовом другом доласку. Тада ће преобразити вишу природу човека у свој обличје, сједињујући главу човечанства с главом Божанства. Глава је била престоница царства. Глава је била цар, и када Христос изврши преображај сједињења Божанства са човечанством, Он сједињује главу и човечанства и Божанства у светилишту у Јерусалиму, у Светињи над светињама, где Христос седи са Својим Оцем.

Ономе који победи даћу да седи са мном на престолу моме, као што и ја победих и седох с Оцем својим на престолу његовом. Ко има ухо, нека чује шта Дух говори црквама. Откривење 3:21, 22.

Христос обећава да ће они (Лаодикејци) који победе као што је Он победио (и постану Филадельфијци), бити посађени с Њим на небеским местима.

Коју је показао у Христу када Га је васкрсао из мртвих и посадио с десне стране Себи на небесима, ... и нас заједно васкрсао и заједно посадио на небесима у Христу Исусу. Ефесцима 1:20, 2:6.

Сједињење Језекијева два штапа (човечанства са Божанством) извршава се у Божјем светилишту снаге (qodesh), управо у време када је тврђава снаге (miqdash) препозната као

пророчки кључ који повезује и унутрашњу и спољашњу линију пророчанства које је Гаврило дошао да учини разумљивим Данилу у погледу онога што је требало да снађе Божји народ у време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Христос је желео да ово дело изврши у милеритској историји, али је то дело било осујећено побуном 1863. године; међутим, историја од 1844. до 1863. и даље остаје као линија која илуструје тај покушани рад.

Десети стих једанаестог поглавља Данила садржи кључ за разумевање унутрашње и спољашње поруке стихова од једанаестог до петнаестог, који су ушли у нашу пророчку историју 2014. године. Десети стих означава 1989. годину, која је време краја у реформном покрету сто четрдесет и четири хиљаде, али он такође садржи кључ који омогућава да 2014. година буде препозната као међаш у историји запечаћења.

Дана 22. октобра 1844. године, Весник завета изненада је дошао у храм који је подигао. Та међа означава 11. септембар 2001. године, када је трећи анђеоло поново дошао, и када је седма труба поново почела да труби. Тада је и историја од 1840. до 1844. године такође требало да се понови, јер анђеоло који је сишао 11. августа 1840. није био ништа мање него сам Исус Христос, а Његово дело било је да обасја земљу Својом славом.

Период од 1840. до 1844. године такође представља период од 11. септембра 2001. до ускоро долазећег недељног закона, као што и период од 1844. до 1863. године представља период од 11. септембра 2001. до ускоро долазећег недељног закона. Сестра Вајт усклађује историју 1844. године са историјом крста, а крст представља поделу на две историје од по три и по године, које су обе међусобно усклађене. Крст утврђује да су претходна историја, која почиње 1840. и завршава се 1844. године, и потоња историја до 1863. године, две паралелне историје, које обе представљају период запечаћења.

Прва линија од 1840. до 1844. представља победу филаделфијских адвентиста; друга линија од 1844. до 1863. представља неуспех лаодикејских адвентиста. Обе класе су представљене у десетом поглављу Данила, јер је Данило, представљајући победоносне мудре девице за време запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде, видео виђење, али су они који беху с њим побегли од виђења.

И двадесет и четвртога дана првога месеца, кад бејаш на обали велике реке, која је Хидекел; подигох своје очи и погледах, и гле, неки човек обучен у лан, коме бедра беху опасана чистим златом из Уфаза; а тело му беше као хрисолит, и лице му као муња, и очи му као огњене светиљке, и мишице његове и ноге његове као углачана бронза, и глас речи његових као глас мноштва. И ја, Данило, сам видех то виђење; јер људи који беху са мноштем не видеше виђење; али велико дрхтање обузе их, те побегоше да се сакрију.
Данило 10:4–7.

У седмој глави Данила, пошто је Данило видео виђење звери грабљивица, Гаврило је дошао да објасни виђење.

Мене, Данила, ожалости дух мој усред тела мога, и визије главе моје узнемирише ме. Приступих једноме од оних који стајаху онде и запитах га за истину о свему томе. И он

ми каза, и објави ми тумачење тих ствари. Данило 7:15, 16.

У осмом поглављу књиге пророка Данила, након што је Данило видео виђење о зверима светилишта, Гаврило је дошао да објасни виђење.

И догоди се, кад ја, Данило, видех виђење и потражих његово значење, гле, стајаше преда мном као обличје човека. И чух глас човечји између обала Улаја, који повика и рече: Гаврило, објасни овоме човеку виђење. Данило 8:15, 16.

У деветом поглављу Данила, након што је Данило разумео број година које је Јеремија означио и које су у Мојсијевим списима представљене и као проклетство и као Божја заклетва, Гаврило је дошао да објасни виђење.

И док још говорех, и мољах се, и исповедах свој грех и грех свога народа Израиља, и приношах своју молитву пред Господа Бога својега за свету гору Бога својега; да, док још говорех у молитви, дође онај човек Гаврило, кога видех у виђењу у почетку, хитајући брзо, и дотаче ме око времена вечерњег приноса. И поучи ме, и говораше са мном, и рече: Даниле, сада изиђох да ти дам мудрост и разум. Данило 9:20–22.

Стога, на основу три сведока, свих из књиге Данилове, када Гаврило каже Данилу у десетој глави да је дошао да учини да Данило разуме шта ће задесити Божји народ у последње дане, Гаврило тумачи женски род „marah“, визију узрочног значења, коју је Данило видео, а други разред је побегао од ње.

Сада дођох да ти дам да разумеш шта ће задесити твој народ у последње дане; јер је виђење још за многе дане. Данило 10:14.

Виђење које је Данило видео, а које је произвело раздвајање верника, било је виђење Христовог појављивања, виђење о две хиљаде и три стотине година, али је то било женско изражавање тог виђења. Разумевање виђења Христовог изненадног појављивања као Весника завета било је оно што је променило Данила (и оне које Данило представља) у обличје Христово. Оно што „сналази Божји народ у последње дане“ представљено је историјом милерита од 1840. до 1844. године, а такође и милеритима од 1844. до 1863. године. Једна група бежи од виђења у побуну, а друга група вером следи Христа у Светињу над светињама, да би с Њим седела на небеским местима.

Ипак, када Гаврило тумачи виђење у коме се Божји народ последњих дана преображава у Христов лик, он излаже спољашњу историју света. Данилово виђење Христа Гаврило је протумачио као спољашњу историју времена запечаћења сто четрдесет и четири хиљаде. Када се, у Гавриловом тумачењу, дође до историје 11. септембра 2001. године, историја која се наглашава као она која претходи недељном закону из шеснаестог стиха, може се препознати једино кључем разумевања представљеним као „тврђава“ у десетом стиху. Дана 11. септембра 2001. године дејство сваког виђења почело је да се одвија као точкови унутар точкова.

И дође ми реч Господња говорећи: Сине човечји, каква је то пословица коју имате у земљи Израилевој, говорећи: Дани се одужише, и свако виђење пропаде? Зато им реци:

Овако вели Господ Господ: Учинићу да престане та пословица, и неће је више употребљавати као пословицу у Израиљу; него им реци: Дани су близу, и испуњење свакога виђења. Јер више неће бити никаквога таштога виђења ни ласкавога гатања усред дома Израиљева. Јер ја сам Господ: говорићу, и реч коју изговорим збиће се; неће се више одлагати; јер ћу у ваше дане, доме одметнички, изговорити реч и извршити је, говори Господ Господ. И опет ми дође реч Господња говорећи: Сине човечји, ево, дом Израиљев говори: Виђење које он види односи се на многе дане који ће тек доћи, и он пророкује о временима која су далеко. Зато им реци: Овако вели Господ Господ: Ниједна се од мојих речи више неће одлагати, него ће се извршити реч коју сам изговорио, говори Господ Господ. Језекиљ 12:21–28.

Од свих пророчких точкова који се у тој историји окрећу унутар других пророчких точкова, постоји један точак за који је надахнуће обавестило проучаваоце пророштва последњих дана да је точак по коме ће бити одлучена њихова вечна судбина. Ред по ред, тај точак такође мора бити виђење које је Данило видео, а које га је променило у Христово обличје, јер је то виђење које открива шта задеси Божји народ у последњим данима.

„Gospod mi je jasno pokazao da će se lik zveri obrazovati pre nego što se vreme milosti završi; jer treba da bude veliki ispit za Božji narod, kojim će biti odlučena njihova večna sudbina. Tvoj stav je takva zbrka nedoslednosti da će tek malobrojni biti prevareni.“

„У Откривењу 13 овај предмет је јасно изложен; [Откривење 13:11–17, цитирано].“

„Ово је испит који народ Божји мора имати пре него што буде запечаћен. Сви који су доказали своју верност Богу држањем Његовог закона и одбијањем да прихвате лажну суботу, сврстаће се под заставу Господа Бога Јехове и примиће печат живог Бога. Они који се одрекну истине небеског порекла и прихвате недељну суботу, примиће жиг звери.“ Manuscript Releases, volume 15, 15.

Проба која се препознаје као проба иконе звери двострука је. То је проба која захтева да ученик пророштва препозна развој иконе звери, која је сједињење цркве и државе у Сједињеним Државама пре доношења закона о недељи. То је такође проба која у онима који су представљени Данилом или онима који су побегли производи или икону звери или лик Христов. Раздвајање се заснива на томе да ли те девице „виде ово велико виђење“, као што је видео Данило, или беже од виђења. Кључ за гледање великог виђења представљен је речју „тврђава“.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

„Моћни анђео који је поучавао Јована није био нико други до Исус Христос. То што је своју десну ногу ставио на море, а леву на суху земљу, показује улогу коју Он врши у завршним призорима великог сукоба са Сотоним. Тај положај означава Његову врховну силу и власт над целом земљом. Сукоб је из нараштаја у нараштај бивао све жешћи и одлучнији, и тако ће бити све до завршних призора, када ће врхунско деловање сила таме достићи свој врхунац. Сотона ће, уједињен са злим људима, преварити цео свет и цркве које не примају љубав према истини. Али моћни анђео захтева пажњу. Он виче из

свег гласа. Он треба да покаже силу и власт свога гласа онима који су се ујединили са Сотоном да се противе истини.”

„Пошто ових седам громава изговорише своје гласове, Јовану долази заповест, као и Данилу у погледу мале књиге: ‘Запечатити оно што рекоше седам громава.’ То се односи на будуће догађаје који ће бити откривени својим редом. Данило ће стајати на свом уделу на крају дана. Јован види малу књигу отворену. Тада Данилова пророштва добијају своје право место у порукама првог, другог и трећег анђела које треба објавити свету. Отварање мале књиге било је порука у вези с временом.“

„Књиге пророка Данила и Откривења јесу једно. Једна је пророчанство, друга откривење; једна је запечаћена књига, друга је отворена књига. Јован је чуо тајне које су громови изговорили, али му је било заповеђено да их не запише.

„Посебна светлост дата Јовану, која је била изражена у седам громава, била је оцрт догађаја који ће се збити под порукама првог и другог анђела.“ The Seventh-day Adventist Bible Commentary, volume 7, 971.